

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: MH, NI

Verwerende partijen: OJ, Novo Banco SA

Dictum

Artikel 3, lid 1, eerste en vierde alinea, van verordening (EU) 2015/848 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2015 betreffende insolventieprocedures moet aldus worden uitgelegd dat het daarin vastgestelde vermoeden ter bepaling van de internationale bevoegdheid om een insolventieprocedure te openen, volgens welk vermoeden het centrum van de voornaamste belangen van een natuurlijke persoon die niet als zelfstandige een bedrijfs- of beroepsactiviteit uitoefent zijn gebruikelijke verblijfplaats is, niet wordt weerlegd door het enkele feit dat het enige onroerend goed van deze persoon gelegen is buiten de lidstaat waar deze zijn gebruikelijke verblijfplaats heeft.

(¹) PB C 206 van 17.6.2019.

Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 16 juli 2020 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Italië) — WWF Italia o.n.l.u.s., e.a. / Presidenza del Consiglio dei Ministri, Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)

(Zaak C-411/19) (¹)

(Prejudiciële verwijzing – Milieu – Richtlijn 92/43/EEG – Artikel 6 – Instandhouding van de natuurlijke habitats en van de wilde flora en fauna – Speciale beschermingszones – Aanleg van een weg – Beoordeling van de gevolgen van dit project voor de betrokken speciale beschermingszone – Vergunning – Dwingende redenen van groot openbaar belang)

(2020/C 297/22)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: WWF Italia o.n.l.u.s., Lega Italiana Protezione Uccelli o.n.l.u.s., Gruppo di Intervento Giuridico o.n.l.u.s., Italia Nostra o.n.l.u.s., Forum Ambientalista, FC e.a.

Verwerende partijen: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)

Dictum

- 1) Artikel 6 van richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna moet aldus worden uitgelegd dat het zich niet verzet tegen een nationale regeling op grond waarvan de procedure voor toestemming voor een plan of project waarvan de gevolgen voor een speciale beschermingszone niet kunnen worden gemitigeerd en waarover de bevoegde overheidsinstantie reeds een negatief advies heeft afgegeven, om dwingende redenen van groot openbaar belang kan worden voortgezet, tenzij er een alternatieve oplossing bestaat die minder nadelen meebrengt voor de betrokken zone, hetgeen door de verwijzende rechter moet worden nagegaan.
- 2) Wanneer de gevolgen van een plan of project voor een speciale beschermingszone negatief zijn beoordeeld ingevolge artikel 6, lid 3, van richtlijn 92/43 en de betrokken lidstaat krachtens lid 4 van dat artikel niettemin heeft besloten om dit te realiseren om dwingende redenen van groot openbaar belang, moet artikel 6 van deze richtlijn aldus worden uitgelegd dat het in de weg staat aan een nationale regeling op grond waarvan dit plan of project, na de negatieve beoordeling ervan overeenkomstig lid 3 van dat artikel en vóór de definitieve vaststelling ervan ingevolge lid 4 van dat artikel, wordt aangevuld door maatregelen die de gevolgen ervan voor die zone mitigeren en de beoordeling van deze gevolgen wordt voortgezet. In hetzelfde geval staat artikel 6 van de habitatrichtlijn daarentegen niet in de weg aan een regeling op grond waarvan de compenserende maatregelen in het kader van datzelfde besluit kunnen worden vastgesteld, mits ook de overige voorwaarden voor de toepassing van artikel 6, lid 4, van deze richtlijn zijn vervuld.

- 3) Richtlijn 92/43 moet aldus worden uitgelegd dat zij niet in de weg staat aan een nationale regeling op grond waarvan de indiener van de aanvraag een studie verricht naar de gevolgen van het betrokken plan of project voor de betrokken speciale beschermingszone, op basis waarvan de bevoegde autoriteit die gevolgen beoordeelt. Deze richtlijn staat daarentegen in de weg aan een nationale regeling die de indiener van de aanvraag toestaat in het definitieve plan of project voorschriften, opmerkingen en aanbevelingen ten aanzien van het landschap of het milieu op te nemen zonder dat het aldus gewijzigde plan of project opnieuw door deze autoriteit moet worden beoordeeld.
- 4) Richtlijn 92/43 moet aldus worden uitgelegd dat zij het weliswaar aan de lidstaten overlaat om de autoriteit aan te wijzen die bevoegd is voor de beoordeling van de gevolgen van een plan of een project voor een speciale beschermingszone in overeenstemming met de in de rechtspraak van het Hof vastgestelde criteria, maar dat zij er daarentegen aan in de weg staat dat een willekeurige autoriteit deze beoordeling voortzet of aanvult wanneer die beoordeling eenmaal is uitgevoerd.

⁽¹⁾ PB C 328 van 30.09.2019.

Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 16 juli 2020 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Curte de Apel București — Roemenië) — Cabinet de avocat UR / Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice, MJ, NK

(Zaak C-424/19) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing – Richtlijn 2006/112/EG – Belasting over de toegevoegde waarde (btw) – Artikel 9, lid 1 – Begrip “belastingplichtige” – Persoon die het beroep van advocaat uitoefent – Definitieve rechterlijke uitspraak – Beginsel van gezag van gewijsde – Draagwijdte van dat beginsel wanneer die uitspraak in strijd is met het Unierecht]

(2020/C 297/23)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Curte de Apel București

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Cabinet de avocat UR

Verwerende partijen: Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice, MJ, NK

Dictum

- 1) Artikel 9, lid 1, van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde moet aldus worden uitgelegd dat een persoon die het beroep van advocaat uitoefent, moet worden beschouwd als een “belastingplichtige” in de zin van die bepaling.
- 2) Het Unierecht verzet zich ertegen dat een nationale rechter het beginsel van het gezag van gewijsde in een geschil inzake de belasting over de toegevoegde waarde (btw) toepast, wanneer dit geschil geen betrekking heeft op hetzelfde belastingtijdvak als dat welk aan de orde was in het geschil dat heeft geleid tot de rechterlijke beslissing met gezag van gewijsde, en evenmin hetzelfde voorwerp heeft als dit geschil, en de toepassing van dit beginsel eraan in de weg staat dat die rechter de regelgeving van de Unie inzake btw in aanmerking neemt.

⁽¹⁾ PB C 288 van 26.8.2019.